

זמנים לשבת קודש

הדלקת הנרות	4.00
חצות היום והלילה	11.30
עלות השחר	4.50
נץ החמה	6.21
סוף זמן קרי"ש	8.10 - 8.55
סוף זמן תפילה	9.46
שקיעת החמה	4.39
מוצאי שבת	5.53

דמיתה לתמר

ג'ר"ז קב"ט - שנה ה' - ויצא תשס"ט

י"ד ע"י

התאחדות אברכים "ויואל משה" ד' סאטמאר

נתייחס ע"י כ"ק מרן רביה"ק וי"ע
בנשיאות כ"ק מרן רבינו שלום א'
בעה"ק ירושלים הנכבא

מגיד תעלומה

בבית לבן לא שמר יעקב שבת ל"ו שעות

במדרש כל זמן שהיה יעקב בבית לבן לא שמר אלא את השבת. ואפ"ל עפ"ל מ' אדיתא בכתבי האריז"ל לשמור קדושת השבת ל"ו שעות, ובודאי יעקב אבינו ע"ה כל זמן היותו בביתו וברשות עצמו נזהר בכל החומרות וההידורים, ונהג גם בחומרה זו לשמור השבת ל"ו שעות, אבל בבית לבן שהיה שכיר ומשועבד זמנו אליו לא היה יכול להוסיף על המחויב מן הדין כדי שלא לבטל ממלאכת בעה"ב, ואולי זה פירוש המדרש דכל זמן שהיה יעקב בבית לבן לא שמר אלא את השבת, ולא היה יכול לנהוג בחומרה דל"ו שעות כמו שהתנהג תמיד בביתו. (דברי יואל)

למה המתין יעקב לישא אשה עד פ"ד שנים

ונראה לי ראה לזה דבמתין על מצוה כדי לעשותה יותר מן המובחר ליכא משום אין מעבירין על המצוות דהנה קשיא לי איך נשא יצחק אבינו בן מ' שנה ויעקב אבינו בן פ"ד שנה הלא בן נח מצווה על פו"ר עד שעת מתן תורה וזמן פו"ר הוא בן כ', ויותר קשה על אברהם אבינו שהי' הראש לזרזין ומיניה ילפינן זרזין מקדימין מצפרה ואיך לא נדדז ליתן לבנו אשה בזמן מצוותו. והי' אפשר לדחות דפ"ד הדיבור עשאו שידעו שעדיין לא נולדו זיווגם. אמנם דברי המדרש שהביא רש"י ז"ל בחומש על הפסוק אחר הדברים האלה ויגד כו' שאחרי הרהורי הדברים וכו' שהי' אברהם מיצר שלא נשא אשה לבנו וא"כ קשה מתחילה מאי קסבר. ונראה דטעמם דיעקב חפצם הי' להוליד בנים זרע קודש שיקרא בהם שמם ולכן המתין עד שישתקק רתיחת הדם והמיתות הטבע ויתעלו ויתקדשו ביתר שאת ועזו ועי"ז גם בניהם אחריהם היו קדושים והגונים, ועד"ז קרא יעקב ליוסף בן זקונים שנוול לו בזקנותו ובקדושתו, ועכ"פ זהו שנראה טעמו של אברהם אבינו ע"ה שהמתין עד שילמדנו ביתר שאת ויתקדש למען יהיו בניו טובים וישרים. איברא דעדיין קשיא דהרי כתב התרומה הדשן (סימן ל"ה) דזה דווקא שיהיו לזמן מועט אבל שיהיו לזמן מרובה יש לחוש למיתה ואמרינן ביבמות (לט.) כל שיהיו מצוה לא משהי' וכמו שהאריך שם וא"כ עדיין קשיא על אבותינו. אמנם לאחר העיון לא קשה מידי דזיל בטר טעמא משום חשש מיתה ואבותינו היו בטוחים שלא ימותו כי ה' הבטיח לו כי יצחק יקרא לך זרע (בראשית כ"א, י"ב), וכן על יעקב נאמר ולאום מלאום יאמוץ (בראשית כ"ה, א') א"כ שוב שפיר המתינו.

(שורת מדרש'ם שיק אה"ע סימן א')

מילי מעלייתא

קדושת האכילה בשבתות ומועדים

והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. למען קנות האדם בנפשו שיהיה נפשו נשלם בכל בחינותיה, אי אפשר לו לקנות כי אם על ידי סעודת מצוה, והיא אכילה שנצטוונו עליה בתורה או בדברי חז"ל, כמו אכילת הפסח בזמן שבית המקדש קיים, ואכילת מצה בלילי פסחים, ואכילה בסוכה לילה הראשונה, ובשר קדשים ואכילת ערב יום הכיפורים, ואכילת שבתות וימים טובים, שבאלו מצוה גמורה לאכול ולשתות, וכל זאת אחר שמטרה ומוכך את עצמו, בבחינת שבירת תאוותו ונפש הבהמית שלו, וכונתו נכונה באמת לאמתו רק לקיים מצות בוראו שצוה בזה המצוה ולעשות רצונו ונחת רוח לפניו יתברך שמו כמו בשארי מצות המעשיות, ומצות לאו ליהנות ניתנו שאין רוצה לקבל הנאת גופו מהם, אז המצוה מסייעת לעורר חיות האמת בכח הלו להיות חלק הנפש מוטהר בכח האור העליון שבמצוה. ולזה רמז סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, פירוש אף הנפש המוצב ארצה סמוך אל הגוף שנברא מן הארץ עפר מן האדמה, והוא הדרגה התחתונה שבחמשת חלקי גוף ח"י, אף על פי כן יש בה בחינות ומעלות ודרגות משונות זו מזו עד שראשה מגיע השמימה. סידורו של שבת, שורש ה' ענף ב' עלה ה'

ויש"א יעקב רגליו

וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. וי"ל על פי מה שאמרנו (תענית כו') בחור שא נא ענין וראה מה אתה בורר לך, ר"ל שאם אדם נותן עינו על אשה בשביל תאוה גשמיות, אז היא ירדה לעיניו שירדו למדרגה פחותה, מה שאין כן אם נותן עינו באשה בשביל שהיא ממשפחה מיוחסת או בשביל יראת שמים שבה, אז נתעלו עיניו למעלה למדרגה גבוהה, והיינו דאמרנו שא נא ענין, שישא את עינו למעלה, וראה מה אתה בורר לך והיינו תן ענין במשפחה, ע"ש. והנה הכי נמי יעקב הלך מתחילה באין תכלית כי חפצו היה רק לברוח מעשו, וממילא היה ההליכה במדרגה פחותה ככל בורה, אבל לאחר שהובטח מפי ה' בכל ההבטחות שאמר ליה ושמרתיו בכל אשר תלך, ולא הוצרך עוד להיות בבחינת בורה, והיה הליכתו לתכלית והיינו לקיים מצות אביו ואמו שיקח לו אשה מבית לבן, אז וישא יעקב רגליו, דהיינו השיאם למעלה ממדרגה שלעבר למדרגה עליונה.

בח התורה

ויפגעו בו מלאכי אלקים. פגיעה לשון תפלה, שמי שהולך בדרך התורה אפילו מלאכי אלקים, היינו מלאכי דין, מבקשים עליו רחמים. אמת ואמונה

חברת יסודי התורה מסכת שבת מסכת פסח מסכת טהרה מסכת נדרים מסכת נזירות מסכת חגיגה מסכת יומא מסכת סנהדרין מסכת מכות מסכת גיטין מסכת בבא מציעא מסכת בבא בתרא מסכת אבן עזר מסכת נגיף מסכת ערוך מסכת חולין מסכת בבא מציעא מסכת נדרים מסכת נזירות מסכת חגיגה מסכת יומא מסכת סנהדרין מסכת מכות מסכת גיטין מסכת בבא מציעא מסכת בבא בתרא מסכת אבן עזר מסכת נגיף מסכת ערוך מסכת חולין						
סדר הלימוד לפי וישלח - מסכת שבת						
יום	א	ב	ג	ד	ה	ו
דף	ה: 10	ט: 10	ט: 10	י: 10	י: 10	י: 10
ש"ק	חזרה					

מענינא דיומא

יעקב אבינו הביא אור לכל ישראל במשך כל הדורות

י"ל כי על זה התייאר יעקב אבינו והיה נשבר לבו נחרס הנשבר, כי התבונן בנפשו אליעזר עבד אברהם מה כתיב ביה וכל טוב אדוניו בידו, אבל אני אין בידו לא נחם אחת ולא צמיד אחת, היינו קישוטין ורחניים להנשמה, ועל זה התאונן יעקב אבינו כדרך הצדיקים אשר כל ימיהם בתשובה, ולפי גודל קדושתם נשבר לבם בקרבם וסוכרים שלא יצאו חובתם כלפי שמיא, ואם כן איך יוכל להתקרב אל השי"ת, כי אף אם ירצה לעשות תשובה מזה יסור דמיתו התשובה, כי הלא כבר עבר ושנה בחטאו ומי יודע אם מועיל התשובה הרבה פעמים כל כך, חזר ואמר לית אנא מוביז סברי מן ברין, אלא עזי נמנע ה' ועושה שמים וארץ, כי הקב"ה כמו שגדלתו הוא עד אין חקר ואין לו גבול וערך, כך רחמנותו אין לו גבול וערך והוא חנון וטוב לב, ובודאי ידו פשוטה לקבל שבים ויקבלו בתשובה.

ומזה יקח כל אחד לעצמו מוסר השכל, כאשר לפעמים יכול האדם ליפול בסכך היאוש ולחשוב בנפשו הלא כל כך חטא והמרה את פי ה', ועכשיו שרצה לשבו אליו מי יסור דמהני תשובה, זה לו הרבה פעמים שכבר עשה תשובה ועם כל זה שב לנפשו, ונדמה לו להאדם ששוב אין לו תקומה ולעולם לא יוכל לתקן את נפשיו, חלילה לחשוב כן, כי יעקב אבינו הביא אור לכל ישראל במשך כל הדורות, עזי נמנע ה' עושה שמים וארץ, כי הקב"ה בגודל רחמנותו שאין לו גבול וערך ומקבל את כל אדם בתשובה בלי גבול, ואף אם חטא כמה פעמים, עם כל זה כאשר האדם נשים אל לבו ועושה לעצמו חשבון הנפש ושב בתשובה שלימה, הרי הקב"ה נותן יד לפושעים ומקבלו בכל פעם, ודבר זה אשר גילה לנו יעקב אבינו נותן לנו חיזוק גדול לשלועם אל יתייאש אדם עצמו מן הרחמים, ולא יחשוב שאין לו תקומה חלילה, כי אדרבה כל איש ישראל בכל מקום ובכל זמן ובאיזה מצב שהוא, אין נפקא מינה איזה עבירה שעשה וכמה פעמים שעשה, אם הוא מתחזק ויש לו רצון הראוי ושב בתשובה שלימה מפנימיות הלב, בחרטה על העבר וקבלה על להבא, אין לך דבר העומד בפני התשובה, ויכול להתקרב אל ה' והוא סולח ומוחל על כל עוונותיו.

והבט"ע יעזרנו בזכותו של יעקב אבינו, כי יעקב אבינו לא מות, בזכותו אנו חיים ולא פסיק לעד ולנצח, ומגין על בני ישראל עד ביאת מלך משיחא, יעזור השי"ת שבזכה להתקרב אל הקב"ה ולתקן את כל מה שפגמנו, ונזכה לגאולה שלימה בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

כ"ק מרן רבינו שלום א'
ס"ג פרשת ויצא שנת תשס"ג לפ"ק בני ברק

מילי דאבות

יש לאל ידי לעשות עמכם רע, ואלק

אביכם אמש אמר וכו'. דכן דרך הרשעים לומר נשתנו העתים ונחלפו הזמנים, ועוברים בשאט נפש אף על מה

שיש ציווי בפירוש לאיסור, בטענה מזוייפת כי לא כימים הראשונים הימים האלה והזמן גרמא, ומעיקרא לא נאמרה הציווי כ"א בהוראת שעה לפי בחי' הזמן של אותה שעה עכ"ל, וכבר כתב הח"ס ז"ל ואל"ה בעצמותו אל תאמר שנשתנו העתים, יש לנו אב וזן לא נשתנה ולא ישנתה עכ"ל ז"ל, ואפשר דעל דרך זה חשב לבן לפי שטותו שהשם יתברך צוהו רק בהוראת שעה לאותו הזמן בלבד, ובהחלפת הזמן הוחלף הציווי והורשה לו לעשות רע, וזה שאמר יש לאל ידי לעשות עמכם רע, ואלק אביכם "אמש" אמר אלי השמר מדבר עם יעקב וגו' והיום הזה אינו בכלל הציווי.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה, ולמה הזכיר יציאתו. ונראה שבא הכתוב לרמוז להאדם אשר מה' כווננו מצעדי רגליו, לצאת מבית אבותיו ורבותיו, ומן המקום אשר שם התחנך ברוח התורה והקדושה, וצריך להשתקע במקום אחר, שיהא נוהר לזכור תמיד את מקום מוצאו ודרך אבותיו, ובכל פינה שהוא פונה ישתדל לאחוז בדרכיהם, ודבר זה תהא לו למגן ולמחסה נגד כל רוחות רעות המתרגשות ובאות לעולם להדיח את האדם מדרך הישר, ואז יזכה לעמוד בצדקת ה' כל הימים. וזה שהזכיר הכתוב

ויצא יעקב מבאר שבע טרם אומר וילך חרנה, להורות שבשעה שהלך יעקב אבינו לחרן אל בית לבן הארמי, שם לגד ענינו כי יוצא הוא מבאר שבע מקום מגוריו אבותיו אברהם ויצחק, למען יאחוז בדרכיהם תמיד.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ובמדרש רבה שיר למעלות אשא עיני אל ההרים א"ת ההרים אלא ההורים אליעזר עבד אבי אבא וכו' שוב אמר לית אנא מוביד סברי מן בריי עורי מעם ה' עושה שמים וארץ, וצ"ב. ויל"פ עפ"מ"ש א"ו זלה"ה בבאר שבע דשכר מצוה בהא' עלמא ליכא דוקא על אותן מצות שהוא מחוייב לעשותן אבל אותן המצוות שאינן מחוייב לעשותן כגון הודונות שנעשו ע"י תשובה מאהבה עליהן מגיע שכר אף בעוה"ז. והנה א"ו בעצי חיים פירש על הגמרא נוח לו שלא נברא משנברא משום שמונו התרי"ג מצות וכיון שהל"ת מרובין קרוב להפסד יותר מלשכר והלא מקור הטוב רוצה להטיב וכי בראנו שלא למותנו ותי' דע"י תשובה מאהבה ודונות נעשה כזכיות ומגיע לו שכר על אותן הזכיות וא"כ לא היה קרוב להפסד יותר מלשכר עיי"ש. ולפי"ז יובן מ"ש יעקב אליעזר עבד אבי אבא וכיון שהי' עבד ה' פטור ממצות כאשה וע"י שאעפ"כ ה' מקיים המצות אף מה שלא נתחייב שפיר הגיע לו שכר בעוה"ז משהי' הצליח דרכו אבל אני אין בידי לא נוס וכו' משום דשכר מצוה בהא' עלמא ליכא שוב אמר לית אנא מוביד וכו' עורי מעם ה' עושה שמים וארץ ומקור הטוב רוצה להטיב ואמרני טוב לו שנברא דיכול לעשות תשובה מאהבה ועי"ז יגיע לו שכר גם בהא' עלמא.

(כ"ק מרן רבינו של"ט"א)

על הצדיקים

הרה"ק רבי שלמה זלמן יוסף פרענקל זי"ע
מוויעליפאלי - י"ג כסלו תר"ח

אליו לאמר כי יפרסם הלאה כל מה שהוא רואה ויודע, כי אם ידעו בעלי מחלקות וראו מה שהוא רואה ויודע היו ג"כ מגידים.

(הקדמה ס' טעמי המצוות, רקנטי שנת תר"ח.)

במיוחד להרה"ק מצאנו זי"ע לא היה נחא התנהגותו של הרה"ק בהמופתים, ואז נסע הרה"ק לרוחן ולבעלזא לשמוע את חוות דעתם. כשהגיע לרוחן ונכנס להרה"ק מרדכי אמר לו הרה"ק מויעליפאלי: דער צאנזער רב קלאפט אויף מיר, קלער איך, אפשר בין איך פון יענע זייט, אמר לו הרה"ק שיפתח את כותנתו, והרה"ק הסתכל על גופו הטהור למשך זמן, אח"כ אמר לו: חלילה חלילה איך גייט זייער גלייך. כשנסע להרה"ק רבי השר שלום מבעלזא ושאל אותו ג"כ כ"ל הניח הרה"ק את ראשו על ידיו הק' לכמה רגעים, וכשהגביה את ראשו אמר לו: איך זענט ריין אין אלע גלגולים. (שיח זקנים.)

ומסופר שפעם שאל הרה"ק רבי אשר ישעי' מראפשיין זי"ע את הרה"ק רבי יוסף מדאמבראוו זי"ע, אם גם הוא מתנגד להויעליפאלי, השיב לו הלא ת"ח הוא ות"ח הוא בחינת שבת "וחילול שבת מצוה בגדולים" (ש"ר א"ח ס' ש"ח סעיף י"ב) ובכן מניח המצוה הזאת לו היינו למהרא"י מראפשיין, היינו שבדבר זה אין להתערב ולחלוק רק הגדולים. (שארית ברוך.)

ופ"א התבטא ואמר: לו היה בכוחי הייתי נוסע ממקום למקום והייתי מראה נפלאות גדולות עד שכל העם היו עונים "ה' הוא האלקים, ה' הוא האלקים".

☆☆☆

פ"א נסע הרה"ק לרוחן, נסע דרך עיירות הרבה, והיות שהיה הרה"ק מפורסם לבעל מופת גדול ע"כ כל עיר שנודע מדבר ביאתו יצאו לקראתו אנשים רבים, ופעמים כל אנשי העיר, ובקשו מחותנים שיכנס להעיר על סעודה אחת, לפעמים היה מסכים לכן ונכנס לעיר, ולפעמים לא הסכים בשום אופן, היו אנשים שלא הניחו להסוסים להמשיך בדרכם, אמנם הסוסים גברו עליהם והמשיכו בדרכם, משום שהיה הרה"ק ואמר לבעל עגלה שיזרז הסוסים, והיה פעמים שהעגלה והסוסים עברו על ראשי האנשים ועל בטנם וכך קרה כמה פעמים ולא אירע שום נזק לאף אחד, ואמר לו חתנו רבי נטע מויעליפאלי הרי דברים כאלו מתאימים רק ל"ו צדיק, אמר לו אני ל"ו צדיק, אמר לו חתנו אבל ל"ו צדיק הוא נסתר, אמר לו הרה"ק אני נסתר. (שיח זקנים.)

☆☆☆

הרה"ק רבי שלמה זלמן מויעליפאלי נולד לאביו הרה"ק רבי אברהם מפינטשוב בשנת תקס"ד בעיר פאטישינוב, ועל ברכיו נתגלד ותחנך לתורה ולתעודה, משהגיד נתקרב אל הרה"ק רבי מאיר מאפטא בעמ"ח אור לשמים זי"ע, ולאחר פטירתו נסע להסתופף בצל קדשו של הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיין זי"ע.

ומסופר שפ"א כאשר היה הרה"ק רבי שמעון מיערוסלאב זי"ע על הדרך וכבר היה אז סגי נהור רין הרה"ק אחר עגלתו ואחז בדף הבולט מן העגלה וישב שם, כשהרגיש זאת הרה"ק מיערוסלאב זי"ע שאלו האתה זה בני שלמה זלמן? וכאשר ענהו הן, סמך שתי ידיו הק' עליו באמור לו: דע כי הנני מוסמך מהרה"ק הרבי רבי אלימלך זי"ע והוא מהמגיד הגדול ממעורטש זי"ע והוא ממרן הבעש"ט הק' זי"ע והוא מאלו הנביא זכור לטוב, עתה לך מכאן כי לא בכודך להראות שפלות כז"ב.

אמנם עדיין לא רצה הרה"ק להתנהג ברבנות, ועוד בימי הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע הסתופף בצלו בין החבראי קדישא, ומשנח נפשיה דרבו הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיין (י"א אידי תקפ"ז) המשיך לנסוע לחתנו הרה"ק רבי אשר ישעי' מראפשיין זי"ע, ועניה בצום נפשו והרבה בסיגופים.

☆☆☆

הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זי"ע היה הראשון שהודיע טבעו בעולם, ואם כי לא ראה אותו מימיו דע ממנו והכיר אותו, וכמסופר שפ"א באו לפני הרה"ק מפרעמישלאן שלשה אנשים מארץ הגר בבקשה גדולה, שלח אותם אל הרה"ק מויעליפאלי ואמר להם כי ימצאו אותו בראפשיין אצל הרה"ק רבי אשר ישעי' זי"ע, בין החסידים "היושבים" שם, וצויר להם דמות דיוקנו ותוארו פניו, האנשים באו אליו בלילה אל האכסניא והציעו לפניו בקשתם וינס מפניהם חוצה אל השדה ולא רצה לקבל עליו עול הצבור ובפרט באתריה דרב, והיינו רבו מראפשיין, האנשים רצו אחריו ואמרו לו בשם הרה"ק מוה"ר מפרעמישלאן שהוא שלחם אליו, אז נעתר להם, ובאותו מעמד בשדה לקח את הפתקא הראשונה וקראה לאור הלבנה, ומאז נתפרסם לבעל רוח הקודש ועושה נפלאות, ונסעו אליו מקרוב ומרחוק לשאול ממנו כאשר שאלו מאורים ותומים, והוא וב"ב היו חיים חיי הדוחק כמלפנים.

☆☆☆

מאז התחיל להתנהג ברבנות בחיי רבו הרה"ק מראפשיין, ואנשים אשר עמדו אצלו בשעת קבלת הפתקאות שמעו ממנו דברים גלויים ומפורשים מאשר אמר להבאים לפניו מכל עניניהם ומעשיהם בסתר ובגלוי בכל פרטי פרטים בדיוק לחרדת לבב כל השומעים כאילו היה אצלם בשעת מעשה, ורבים יראו לנפשם מגשת אליו, וכולם הודו ואמרו כי רוח הקודש הופיע בבית מדרשו ונפנה ומביט הנהו עד למרחוק.

ובדבר הזה נחלקו עליו כמה מצדיקי דורו באמרם שאסור לגלות סודות זולתו בפרהסיא לעיני כל הקהל, זאת ועוד אחרת כי מתנהג ברבנות בחיי רבו מראפשיין בעיר וויעליפאלי הסמוכה לראפשיין, אמנם הרה"ק מפרעמישלאן זי"ע הגין בעדו ושלה

הרה"ק מויעליפאלי זי"ע בא פעם אחת לראפשיין ברגליו, וגם בדרכו במוצאי שבת חזר ברגליו, בעת ההוא שרר קור ושלג בחוץ, הוא לבש רק את הבגד הנקרא חאלאט, בלי מעיל העליון, אמרה הרבנית מראפשיין לבעלה הק' שידחם עליו והוסיפה, האם ראית את שלמה זלמן שהולך בקור כזה לבוש בחאלאט, הלא יסתלק חלילה, וצויה הרה"ק מראפשיין שתקרא להרה"ק שיחזור אליו וכן עשתה, כשחזר הרה"ק לרבו ראה הרה"ק מראפשיין שאיזה חפץ בולט מבגדו, ואמר לו הרה"ק מראפשיין שרוצה לראות מה יש שם, ונתן לו הרה"ק את החפץ, וראה הרה"ק מראפשיין שהוא ספר הזהר הק', אמר לו הרה"ק מראפשיין לך לשלום, כאומר הקור לא זייק לו גם בלי מעיל עליון. (שיח זקנים ח"א)

☆☆☆

בכל ראש השנה צוה הרה"ק שכל מי שלא נתברך בזרע של קיימא שיעלו על הבימה בעת שקורא בתורה, כשהתחיל לקרות, וה' פקד את שרה, הפסיק, והשליך עצמו פניו וידיו על הספר תורה למשך זמן, ואחר כך תעורר מדביקותו, והמשיך ואמר כאשר אמר, לאחר ראש השנה היה אומר לכל אחד מה שעליו לעשות, לאחד אמר שיתברך בזש"ק לאחר שיגיש את אשתו והוא יתברך בזש"ק והוא יתברך בזש"ק לאחד אמר שלא יתגרשו ולא יהיו להם בנים וכה חיו כל ימי חייהם. (שיח זקנים ח"א)

☆☆☆

הרה"ק מויעליפאלי זי"ע אמר קודם הסתלקותו, שבקשתו לא חזרה ריקם מעולם, ולכל היותר התענגה ג' מעת לעת. (שיח זקנים.)

☆☆☆

עוד בשנת תר"ז היה מגיד מראש שנת פטירתו תר"ח, והיה שגור על שפתיו: תנא היכא קאי, אקרא-קאי אקראקא (ברכות דף ב'), וכן היה כאשר חלה חליו נסעו עמו לק"ק קראקא לדרוש ברופאים, וציאת נשמתו הקדושה סיפר להעומדים לפניו שהרה"ק בעל מאור ושמש זי"ע (שמנו"כ בקראקא) נסע פ"א מקאזניץ מהמגיד הק' והתאכסן בבית אביו בפאטישינוב ולן שם, והוא היה אז כבן ה' שנים ובכה מאד, שאל אותו המאור ושמש למה הוא בוכה, ענה לו שהוא רוצה לישן עמו במיטתו, והסכים לזה, וישן עמו במיטתו, כשהשכים בבוקר אמר המאור ושמש: "עם הילד הזה טוב לישב ביחד" האנשים הבינו מדבריו כי כוונתו להיות מנוחתו כבוד אצל הרה"ק המאור ושמש זי"ע, וכן עשו החברא קדישא ומלאו בקשתו זאת, ושבה נפשו הטהורה אל מחצבתה קודש לאלקים ביום י"ג כסלו תר"ח לפ"ק.

בכל ימי חייו היה דרכו בקודש שבכל יום ויום בבוקר השכים בהיותו לו מנוחה מסביב, היה מעיין בספר "תומד דבורה" להרמ"ק זצ"ל כשעה ויותר, ובכל יום כתב איזה הערה עליו, והיה אומר כדאי היה להניח כתב זה להוציאו לאור עולם למען יראה איש ריבי ויזכה לדעת את מי לחם ואת מי חיף, אולם לאשר לא ימי חיי לא חפצתי להיות מנצח ולהראות נצחון ע"כ מצוה אני להניח הכת"י זה עמי בקבר, וכן עשו אנשי החברא קדישא.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מלחמת קודש נגד הסט"א שלמה הר"ק מבאדיטשוב זי"ע
להחזרת הס"ת שכתב עזרא הסופר

קיצור מפרקים הקודמים

כבר ימים ארוכים שהרה"ק מבאדיטשוב יושב סגור ומסוגר בחדרו, זקני החסידים מעידים שלא זוכרים ימים נוראים כל כך מפחד ומתח אצל הרה"ק מבאדיטשוב. היה זה יום לפני ערב ראש השנה כשהגיע ר' זיסל לעיירה באדיטשוב, כמה דקות עבר מעת פסע ר' זיסל לביתו של הרה"ק מבאדיטשוב וראה איך המון אנשים ממתינים ליכנס אל הרה"ק להתברך לפני ימים הנוראים הבאים, פתאום נפתח דלתו של חדר הרה"ק, וע"י הדלת נעמד הרה"ק בעצמו, וקרא לר' זיסל שיכנס אליו.

בקשת הרה"ק מבאדיטשוב

יחד עם הרה"ק נכנס ר' זיסל לתוך חדרו הפרטי של הרה"ק מבאדיטשוב, הרה"ק סגר אחריו את הדלת, וצוה לר' זיסל לשבת נגדו: "ר' זיסל, אינני יודע אם אתה יודע מה שאני יודע ואיזה סכנה מרחפת עלינו, כעת אני לא יכול למסור לך את פרטי הענין המדויקים, אבל תדע שסכנה גדולה מרחפת עלינו ואנו זקוקים לסייעתא דשמיא מרובה לנצח".

"ר' זיסל, אתה היחיד מכל הקהילה שיכול לעמוד לצדי ולעזור לי במאבק זה, לך יש את הכוחות, האם אתה מוכן ומזומן לעמוד לימיני לסמכני? ר' זיסל התעורר וענה לרבו שבועדי מוכן ומזומן למסור נפשו למען כבוד שמו יתברך, מה שהרבי צוה עלי אעשה תיכף ומיד".

אבל הרה"ק לא הרפה, ועל המקום התחיל הרה"ק לעורר את עצמו, וקרא לעצמו: "אוי, אני לוי יצחק אשם בכל מה שקרה, אם היית עובד יותר קשה מלפני אשר קרה מה שקרה היית חוסך הרבה צער, היית צריך להתפלל שהספר לא תפול לידי הקליפה כלל. אבל בכל זאת רבנו של עולם, לך גלוי וידוע את כל מה שעשיתי להציל את הספר, כמה שעות השקעתי בזה, ועכ"ז בסוף לא עלתה ביד, אבל כעת אנחנו חייבים להצליח בדרכינו".

הרבו תפילה ובקשה

רק מעט אנשים ראו איך שהרה"ק מבאדיטשוב ממנהר מיד עם אור הבוקר לטבול בהמקווה ואחריו הולך ר' זיסל. היה זה יום א' דראש השנה, לפני התפילה, והרה"ק בעצמו עם ר' זיסל מהמריה לטבול, לא קשה היה לראות על פני ר' זיסל שהוא נמצא במצב קשה ומתוח, פניו המלא התלהבות ענתה בו, צורתו לא היה כמתול שלשום, ראו ששורה עליו רוח דאגה ורוח אחריות על עצמו.

ר' זיסל שידע את משימתו לא הקיל בזה, רק הרבה בתורה ובתפלה ולא נתן לכפשו מנוח, מה שהיה בידו לעשות להחליש את הסכנה עשה במילואה, וכך עשה כשטבל במקוה באשמוות הבוקר, גם אז הרבה לכוון יחודים שיציל את כלל ישראל, ומיד אחרי הטבילה יחד עם רבו רץ לעבר בית המדרש של הרה"ק מבאדיטשוב והתחיל עם ההכנות לתפלה.

"יהודים יקרים" - צעק הרה"ק מבאדיטשוב כשנכנס לבית מדרשו - "כולם צריכים לדעת שעלינו מרחפת סכנה גדולה ואיומה, עלינו לבקש רחמי שמים להנצל מהגזירה הרעה, רבותי התעוררו, תבקעו קרעיים עם תפילתכם, כל אחד לעצמו צריך להתאמץ ולהתפלל, זקוקים אנו לרחמי שמים מרובים, אנחנו צריכים לנצח, ותקוותי הוא שבעזר שמו

יתברך נצליח בעבודתנו, אבל כאמור צריכים רחמי שמים מרובים, ואם נתאמץ נזכה לשנה טובה". כל הציבור ענו ושאגו: "אמן", ואכן קיבלו על עצמם להתחזק בעבודת היום הגדול והקדוש הזה.

רק אחרי שסיים הרה"ק את דבריו, אחרי הדברים היוצאים מקירות הלב בהתעוררות עצומה, התחיל החזן לשיר אדון עולם, רוח של דאגה שררה בקרב הציבור ובקצבות זה הרבה כל אחד להתפלל יותר מן הרגיל אצלו, כך התפללו הציבור כל תפלת שחרית עד הסוף.

אחרי תפילת שחרית וקריאת התורה, בשעה שעמדו כל העם הכן להמעמד הגדול והנורא, תקיעת שופר ע"י הרה"ק מבאדיטשוב, עלה הרה"ק מבאדיטשוב ביחד עם ר' זיסל לתוך חדרו של הרה"ק, שמה ישבו והתייחדו עם קוב"ה והכינו את עצמם ונשמתם לקראת מצות תקיעת שופר, אשר ע"י התקיעות ייחרץ גורל המצב אשר בה שרויים היו.

הציבור בבית המדרש ישב והמתין, עבר שעה ועוד שעה, ובכליון עינים המתין שהרה"ק כבר יצא מחדרו ויתחיל עם סדרו ועבודתו הקדושה, כולם ידעו שדברים יש בגו אשר הרה"ק יושב בעת הזאת סגור ומסוגר בחדרו, וכל העם הרבו בתפילה ובקשה שיצליח הרה"ק בעבודתו הקדושה לבטל את הגזירה הגדולה המרחפת על בני ישראל.

אחרי כעבור ערך ב' שעות נפתח הדלת, והרה"ק עם ר' זיסל יצאו ונכנסו לבית המדרש.

לשמוע קול שופר

יחד עם הרה"ק צעד ר' זיסל לעבר הבימה כשעל פניהם ניכר שהם לא קשורים כלל וכלל בעולם הזה אלא פניהם שרויים בעולם אחר, עולם רחוק מאוד מהבלי עוה"ז, הציבור בראותם את פני הרה"ק מבאדיטשוב כשעל פניו ניכר ארשת של דאגה נתמלאו לבם חרדה, כולם ידעו והבינו שבעבודת התקיעות

שופר תלוי הדבר, אם הרה"ק מבאדיטשוב יצליח לתקוע או אם חס ושלום יצליח הסטרא אחרא ויתגבר והרה"ק לא יצליח סוף סוף לעשות את התקיעה ולשבור רוחו של הסט"א.

על הבימה ניתן את האות והציבור התחיל עם אמירת פסוקי למנצח, שאגות אדירות נשמעו בהיכל ביהמ"ד, הציבור התלהב כל כולו, וידעו להעריך את המאמצים הרצופים של הרה"ק מבאדיטשוב, ובראותם האין הוא עומד ומזהיר הציבור לקראת הסכנה נענו כולם והתלהבו, חלונות בית הכנסת רעדו, אדמת בית המדרש נרטח מרוב המעוות של הקהל, כל אחד ואחד בלבו קיבל על עצמו קבלות טובות והתרומם מארציות העולם, כולם הרהרו בתשובה והחליטו פה אחד שהשנה הבאה ייטיבו את דרכיהם.

ואחר ההתעלות הנוראית עם אמירת המזמורים הגיע העת והנה הרה"ק מבאדיטשוב לקח בידיו את השופר והיין א"ע לתקוע, "גלוי וידוע לפניך" - מלמל לעצמו הרה"ק מבאדיטשוב - "שבכל ימי חיי לא עברתי על עוון ברכה לבטלה, ומעולם לא אמרתי את שמך לבטלה, תעמוד לימיני גם הפעם שלא אכשל ואברך ח"ו ברכה לבטלה. ברוך!..." והרה"ק מבאדיטשוב התחיל את הברכה.

הרה"ק ביוך את ברכתו הראשונה כשכל הציבור עומדים ומרבים בתפילה, גם הברכה השניה עבר כמו הראשון, כשכל הציבור שואג "אמן" בכל כוחם, ועכשיו לוקח הרה"ק בידו את שופרו, ור' זיסל אחרי שכיון כל הכוונות הכריז "תקיעה"...

המשך יבוא אי"ה

הוצאות הגליון נחנך ע"י

הרה"ח ר' שמואל ראטער שליט"א
לרגל הכנסת בנו לעזרתהוהמ"צ

שו"ע יו"ד ח"ב

שו"ע עם הנו"ב עד להלכה למעשה

בימי רביעי

מהשעה 9:00 עד שעה 10:00 בערב

בעה"ב יקר! אברך יקר! הצטרף גם אתה לאחד מהשיעורי תורה להלכה למעשה ע"י הגה"צ דומ"ץ דקהילתינו שליט"א

הלכות שבת

הלכות הנחוצים למעשה

בכל יום שב"ק

בשעה 7:45 בבוקר

קול רינה ותודה

ארשת שפשתו יערב להגיש ברכה חמה, מקרב הלב פנימה, קדם איש חכם ונבון, וראתו ועדקתו חופף על פניו כנזן, שמו מהללים בשבח ורון, עומד לימיניו להדריכו, במסילה העולה בית קל להעלותו, דרכי התורה והיראה ללמדו, נאה דורש ונאה מקיים, מרביץ תורה ויראת שמים, אבן יקרה, לוי אתה נטרה".

הרה"ג ר' שלום שניצלער שליט"א

לרגל נישואי בתו שחתי למזל טוב

וברכותיו בזה שלוחה, ה"ר שהזיווג יעלה יפה לתפארת המשפחה, בתוך ביתם להגיש ברכה, מיד ה' המלאה והפתחה, תורה וגדולה על שולחנם יחד כרובה, עדי נוכח לביתא בן דוד מולא משיחא, ויחד עם מרן רבינו שליט"א שבו אל הנחלה ואל המטחה, במהרה בימינו אמן.

הכ"ד תלמידיו השותים בעמא את דבריו
ביני עמודי דגירסתא ישי"ק יטב לב' ד'סאטמאר
משה יונה קויפמאן, מאיר ווייסהויז, יואל קליין

שירות ותשבחות ישימיו

בקול רינה וצהלה, בשבח ותהילה, אפתח בשיר פי ושפתותי, להביע מיטב ברכותי, קדם רב האי גאון המפואר, יפה פרי תואר, מלא בתורה ובעבודה על כל גדותיו, כמעין המתגבר באוצרותיו, שמו הטוב במחול מהללים, כתר תורה וכתר שם טוב בקנה אחד עולים, נודע כשערים, למעלות נשגבות בתהלה לישירי.

הרה"ג ר' שלום שניצלער שליט"א

לרגל שהשמוחה במעונו בנישואי בתו
החשובה שחתי עב"ג נ"י בשעטומ"צ

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין

יהי"ר שהזיווג יעלה יפה בכל הענינים, ויזכו לראות בנים ובני בנים, שפע רב משמי מעוניים, והרווחת מזונם, אורך ימים ושנים, דשנים ורעננים, עדי נוכח לעלות לציון ברגלים, אמן.

כ"ד תלמידיו המודם אתו בצוותא
ישראל מארק

ברכות בכפליים

בשמחה רבה, נברך קדם האי גברא רבא, עוסק בתורת צור עולמים, לילות כימים, בקי נפלא במכמני התורה, נודע לעז ולתפארה, מעוטר בשלשה כתרים, תורה עבודה וגמ"ח יחד מקושרים, שמו מהחול כפי בנכונים וישרים, ה"ה

הרה"ג ר' שלום שניצלער שליט"א

לרגל השמחה הכפולה השורה במעונו
שמות נישואי בתו החשובה שחתי
ולרגל הכנסת נכדו לעול התורה והמצוות
הפיה"ח כבוד ברוך משולם זושא נ"י
בן תתנ כבוד הרה"ח המפואר
משה'ר נפתלי הירצקא פרידמאן שליט"א

ואילין מיליא, יתון לרקיעאי, קדם אבהון דבשמיא, שמע"כ ירוות רוב תענוג ונחת, מכל יו"ח בבת אחת, והבית יאה נכון ונישא, השפעות טובות כבודה גדושה, עדי נוכח לבני בית הבחירה, ולשמוע הבשורה, אמן בן יחי רצון.

כ"ד המברכים בהוקרה והערכה
אברהם מנשה ראזין - מנחם הלל פאלאטשעק

שימחת עולם על ראשינו

ברגשי שמחה, נשגב כוס של ברכה, קדם ראש משפחתנו, הצמוד בקירות לבנו, דורש כל הימים טובותינו, נודע לשם ולתהילה, בתוך אמונו עם סגולה, תורה עבודה וגמילות חסדים, אצלו משוקדים, לכל שואל ומבקש עונה במישרים, בצדקת פארונו נודע בשיתים, שמו מהחול כפי ישרים, ה"ה.

הרה"ח ר' שלמה יצחק טויסיג שליט"א

ומנב"ת אמנו החשובה שחתי

לרגל הולדת נכדם למזל טוב

אצל אחינו האברך החשוב והנעלה, פאר המעלה,
הר"ר דוד בצלאל ישעי' הי"ו

ונהג כי יבורך גבר ירא ה' זקנינו הנכבד והמפואר
הרה"ח ר' נחמן יאקאב שליט"א
ומנב"ת זקנתנו הצו"ח שחתי

וברכה קובעת לעצמה זקנתנו הצנוחה
הרבנית מנאטערסדארף תליט"א

מהל שני שאלתנו, בצדף ברכתנו, שישו כ"א לזותח נחז דקדושה עמ"ש אמן

הכ"ד בנינים יכדיכים החותמים עתון שפחה והוקרה
אברהם יעקב גינזיק, ישראלי, פשה, ארז, ירוחם, יסקי, צבי אליעזר,
הפיו"ח: שפיתו ווייס

